

Αρχιερατική Θ. Λειτουργία και Λιτανεία στο Προσκύνημα της Αγίας Ουΐνεφρίδης

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Θυατείρων](#)

Το Σάββατο, 3 Οκτωβρίου 2026, ετελέσθη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο Ιερό Προσκύνημα της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Ουΐνεφρίδης (Winefride) στο Holywell της Βόρειας Ουαλίας, επί τω ετησίω προσκυνήματι. Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μελιτηνής κ. Μάξιμος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, όπως και του συνόλου των εορταστικών εκδηλώσεων της ημέρας.

Με τον Θεοφιλέστατο συλλειτουργήσαν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. κ. Φίλιππος Hall (Πατριαρχείο Αντιοχείας), ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. κ. Παγκράτιος Sanders και οι Αιδεσιμότατοι Πρεσβύτεροι κ. Ιωάννης Petkon και κ. Παντελεήμων Maxfield, καθώς και οι Αιδεσιμότατοι Πρεσβύτεροι κ. Γεώργιος (Πατριαρχείο

Γεωργίας) και κ. Ράντου (Πατριαρχείο Ρουμανίας). Στη Θεία Λειτουργία διακόνησαν οι Ιερολογιώτατοι Διάκονοι κ. Ιωάννης και κ. Ιωάννης.

Η Θεία Λειτουργία ετελέσθη στον Ιερό Ναό του Προσκυνήματος, ο οποίος είναι κτισμένος επάνω από την πηγή της Αγίας. Το κτίσμα, γοτθικού ρυθμού, χρονολογείται στα τέλη του 15ου αιώνα και η ανέγερσή του αποδίδεται στη Λαίδη Μαργαρίτα Μποφόρ, μητέρα του Βασιλέως της Αγγλίας Ερρίκου 7ου. Στο κατώτερο επίπεδό του η πηγή αναβλύζει σε αστεροειδή δεξαμενή κάτω από θολωτή οροφή, και το Προσκύνημα θεωρείται το μόνο της Βρεταννίας που συνέχισε να δέχεται προσκυνητές αδιαλείπτως και μετά τη Μεταρρύθμιση.

Η Αγία Ουϊνεφρίδη, ανιψιά του Αγίου Μπεούνω, έζησε στη Βόρεια Ουαλία τον 7ο

αιώνα και από νεαρή ηλικία επιθυμούσε να αφιερωθεί στον Χριστό. Ο Κάραντοκ, γιος τοπικού άρχοντα, την καταδίωξε όταν εκείνη απέκρουσε τις προτάσεις του και την αποκεφάλισε με το ξίφος του κοντά στον ναό όπου αναζητούσε καταφύγιο. Στο σημείο όπου έπεσε η τίμια κεφαλή της ανέβλυσε η πηγή που ως σήμερα συγκεντρώνει προσκυνητές, και κατά την παράδοση ο Άγιος Μπεούνω, τοποθετώντας την κεφαλή στο σώμα και προσευχόμενος, επανέφερε την Αγία στη ζωή, με μόνο σημάδι μια λεπτή ουλή γύρω από τον λαιμό της. Η Αγία έζησε έκτοτε ως μοναχή και εκοιμήθη Ηγουμένη στο Γκουιθέριν.

Στο κήρυγμά του ο Επίσκοπος Μελιτηνής ανεφέρθη στον βίο και στο μαρτύριο της Αγίας, η οποία κράτησε την αφιέρωσή της στον Χριστό ακλόνητη ακόμη και μπροστά στο ξίφος του διώκτη της. Ο Θεοφιλέστατος κάλεσε τους πιστούς να καλλιεργούν την ίδια αφοσίωση στον Θεό και ετόνισε τη δύναμη της πίστεως, λέγοντας ότι «η πίστη που ριζώνει στην καρδιά του ανθρώπου τον κάνει ικανό να σταθεί όρθιος σε κάθε δοκιμασία». Ακολουθώντας στάθηκε στην εμπιστοσύνη που οφείλει ο Χριστιανός να έχει στον Χριστό και επεσήμανε ότι ο Κύριος «γνωρίζει να μεταμορφώνει ακόμη και τον πόνο μας σε πηγή ζωής και χάριτος».

Ο Θεοφιλέστατος συνέδεσε στη συνέχεια τον τόπο του αποκεφαλισμού της Αγίας με την πηγή που ανέβλυσε στο ίδιο σημείο. «Όταν και εμείς πληγωνόμαστε στη ζωή μας, στο σημείο όπου ματώνουμε, αυτό να είναι μια ευκαιρία να έχουμε μια

πνευματική αναγέννηση», παρατήρησε ο προεξάρχων Αρχιερέυς. «Κάθε δυσκολία και κάθε τραυματισμός στη ζωή αυτή», πρόσθεσε, «να αποτελεί το έναυσμα για κάτι καινούργιο, να μας δίνει δύναμη και να μας κάνει πνευματικά πιο ισχυρούς».

Μετά την απόλυση ακολούθησε λιτανεία. Κλήρος και λαός μετέβησαν στο κατώτερο, υπόγειο τμήμα του Προσκυνηματος, όπου βρίσκεται το αγίασμα της Αγίας, και εκεί ο Θεοφιλέστατος ετέλεσε τον Αγιασμό των Υδάτων, ενώ πλήθος πιστών προσήλθε για να λάβει την ευλογία.

